

РЕШЕНИЕ

№ 32172

гр. София, 02.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4527** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Й. В. П., подадена чрез адв. Л. от САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-001125/24.02.2025 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция", с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца на л. а. М. 250Д с рег. [рег.номер на МПС] .

С жалбата се навеждат доводи, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като в качеството си на собственик на автомобила не е предоставял същия на В. П. П. –негов брат, а последният самоволно е решил да го управлява. Не е установено противоправно действие или поведение на Й. П.. Навежда доводи относно отказа на В. П. да бъде тестван за употреба на алкохол. Моли за отмяна на процесната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява .

Ответникът- полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция", в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. П., който представя писмени бележки.

Административният съд С.-град, Трето отделение,62 състав, като обсъди доказателствата по делото и доводите и възраженията на страните, и като извърши цялостна проверка на оспорената

заповед във връзка с правомощията си по чл. 168 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 15.04.2025 г., а жалбата против нея е подадена на 22.04.2025 г., поради което е подадена в срок, от надлежна страна-адресат на оспорената заповед, имаща право и интерес от оспорване, пред надлежния съд по постоянен адрес на жалбоподателя, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На 16.02.2025г. лицето В. В. П. управлява в [населено място] л. а. „М. 250 Д с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Й. В. П.. Същият е спрял за проверка на [улица]до №64 [населено място], като от полицейските служители се установява, че водачът е лишен от право да управлява МПС по съдебен или административен ред. На водача бил съставен АУАН. При тази фактическа обстановка на собственика на автомобила била издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №25-4332-001125 от 24.02.2025г. , с която на осн.чл. 171 т.2а б.„а“ от ЗДВП е наложена на собственика на автомобила Й. П. мярка „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6м.“ и са отнети СРМПС и 2 бр. регистрационни табели.

При проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт съгласно изискванията на чл. 146 от АПК, настоящият състав на административния съд намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съобразно с изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДВП. Съгласно този текст, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Издателят на оспорената заповед е Р. Н. на длъжност полицейски инспектор в отдел Пътна полиция при СДВР. Издателят на заповедта е оправомощен със Заповед № 513з-6400/07.07.2023г. Последната е приложена на л. 26 от делото , издадена е от Директора на СДВР и с нея са възложени правомощия за издаване на заповеди за прилагане на ПАМ, в т.ч. по чл. 171, т. 2а от ЗДВП на полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в отдел "Пътна полиция" при СДВР. Според посочената в заповедта разпоредба от ЗМВР, това са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, какъвто не се спори, че е издателят на заповедта. От своя страна и видно от мотивите на оправомощителната Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г., тя е издадена на основание Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, приложена на л.27 от делото . С тази последно цитирана заповед министърът на вътрешните работи е определил областните дирекции на Министерството на вътрешните работи като служби за контрол по смисъла на чл. 165, ал. 1 ЗДВП. Приложена е и заповед № 513з-9568/2024г. с която Н. е назначен като полицейски инспектор в сектор „АА“ при СДВР.

При постановяването на заповедта са спазени изискванията за писмена форма и реквизити на административния акт. В заповедта констатираното нарушение е описано словесно подробно, ясно и изчерпателно по начин, небудещ съмнение относно нарушението, което е станало основание за прилагане на мярката. Фактическата обстановка е описана чрез възпроизвеждане на нарушените правила от акта за нарушение. Изложените мотиви в заповедта сочат на основание по чл. 171, т. 2А, б. "а " от ЗДВП, така, както е отразено в нея. Представени са доказателства, че

водачът В. П. е бил лишен от право да управлява МПС.

Процесната заповед е издадена в съответствие с материално правните разпоредби на закона. По смисъла на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. В хипотезата на чл. 171, т. 2А, б. "а " от ЗДвП прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година

Мярката по чл. 171, т. 2а, б. "а " от Закона за движение по пътищата е принудителна административна мярка, която няма санкционен характер. Тя се прилага без оглед на вината; чрез нея се реализира диспозицията на правната норма. ПАМ по своя характер е вид административна принуда, за прилагането на която е предвиден специален процесуален ред. Целта на приложената принудителна административна мярка има превантивен характер - да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание (арг. от чл. 12 и чл. 13 от ЗАНН). В този смисъл неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не е предоставил на брат си автомобила.

Настоящият състав на съда намира, че е спазена и процедурата във връзка с издаване на оспорената заповед. Съдът не констатира да са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да са повлияли или биха могли да повлияят върху крайния извод на административния орган, съответно на съда. В случая безспорно е установено нарушението на специалния закон, фактическите констатации на органа не са оборени по надлежния ред от жалбоподателя, последният е реализирал правото си на защита срещу приложената му ПАМ, поради което атакуваният индивидуален административен акт се явява законосъобразен и правилен.

Оспореният административен акт съответства и на целта на закона- осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения по този закон, която се постига чрез реализиране целта на конкретно приложената мярка - осуетяване възможността на дееца да извърши други противоправни деяния. Мярката е приложена за минимално предвидения от закона срок - шест месеца, поради което неизлагането на мотиви във връзка с продължителността на срока на мярката не съставлява нарушение. Т. би имало, ако мярката е приложена за по-дълъг от минимално предвидения срок и органът не е обосновал тази продължителност чрез излагането на мотиви и приобщаване на съответни доказателства.

Ето защо жалбата срещу оспорената заповед следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от изложените мотиви и на основание чл. 172 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. В. П., подадена чрез адв. Л. от САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-001125/24.02.2025 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция", с която спрямо Й. П. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца на л. а. М. 250Д с рег. [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно, по аргумент от чл. 172, ал. 5, изречение второ от ЗДП.

Преписи от решението да се изпратят на страните.